

BETÆNKNING

Afgivet af Finans- og Skatteudvalget

vedrørende

Forslag til: Inatsisartutlov nr. x af xXx 2016 om ændring af inatsisartutlov om afgift på hellefisk og på visse pelagiske fiskearter i det østgrønlandske fiskeri.

(Afgift på torsk, kuller, sej og rødfisk)
(Naalakkersuisoq for Finanser og Råstoffer)

Afgivet til forslagens 2. behandling

Udvalget har under behandlingen bestået af:

Inatsisartutmedlem Jens Imanuelsen, Siumut, formand
Inatsisartutmedlem Sara Olsvig, Inuit Ataqatigiit, næstformand
Inatsisartutmedlem Steen Lynge, Atassut,
Inatsisartutmedlem Jess Svane, Siumut
Inatsisartutmedlem Tillie Martinussen, Demokraatit
Inatsisartutmedlem Peter Olsen, Inuit Ataqatigiit
Inatsisartutmedlem Aqqaluaq B. Egede, Inuit Ataqatigiit

Udvalget har efter 1. behandlingen den 15. april 2016 gennemgået forslaget.

1. Forslagets indhold og formål

Forslaget indebærer, at virksomheder eller personer, der i det havgående fiskeri er meddelt kvote til fiskeri efter torsk, kuller, sej eller rødfisk, svarer en afgift til landskassen på 0,55 kr. pr. kg. af fangsten. Afgiftspligten indtræder, som for øvrige fiskearter omfattet af loven, på fangsttidspunktet.

Samtidig foreslås, at den nugældende afgift på visse pelagiske fiskearter udvides til også at omfatte fiskeri på andre landes fiskeriterritorium og i internationalt farvand. Der henses her til, at en væsentlig del af det grønlandske fiskeri efter sild og lodde efter aftale med andre lande foregår på andre landes fiskeriterritorium.

2. Førstebehandling af forslaget i Inatsisartut

Forslaget fik fuld tilslutning fra koalitionspartiernes side. Inuit Ataqatigiit tilsluttede sig ikke forslaget.

3. Hørings svar

Udvalget har til brug for udvalgsbehandlingen af nærværende forslag indhentet kopi af afgivne hørings svar.

Lovforslaget har i perioden 26. januar 2016 til 5. februar 2016 været til høring hos:

Grønlands Erhverv, NUSUKA, S.I.K., KNAPK, Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug, og Departementet for Erhverv, Arbejdsmarked og Handel.

Der var ved udløbet af høringsfristen modtaget hørings svar fra Grønlands Erhverv (GE), S.I.K., Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug samt Departementet for Erhverv, Arbejdsmarked og Handel.

Udvalget finder det stærkt kritisabelt, at forslaget kun har været i høring i 11 dage, heraf 3 weekenddage. Naalakkersuisut har i bemærkningerne til forslaget, vedr. høringen anført, at:

”Høringsfristen var fastsat under hensyn til mulighederne for at færdiggøre lovforslaget til FM 2016. Naalakkersuisut skal stærkt beklage, at det ikke var muligt at fastsætte en længere høringsfrist”

Finans- og Skatteudvalget finder det ikke hensigtsmæssigt, såfremt Naalakkersuisut måtte lide af den opfattelse, at høringsprocessen i forbindelse med udarbejdelse af lovgivning kan afkortes efter forgodtbefindende, alene af hensyn til at kunne opfylde deadlines for anmeldelse på en bestemt Inatsisartutsamling.

En høringsfrist af denne længde kan reelt afskære relevante myndigheder og organisationer fra at afgive kvalificerede hørings svar. Såvel demokratiske principper som hensynet til kvalitet i lovgivningsprocessen tilsidesættes herved.

4. Udvalgets behandling af forslaget

Forslagsstilleren henviser til Skatte- og Velfærdskommissionens anbefaling (2011) om, at der indføres ressourceafgifter på fiskeriområdet. Det er udvalgets generelle holdning, at ressourceafgifter inden for fiskeriet kun er rimeligt. Det er dog også udvalgets klare holdning, at indførelsen af nye afgifter skal ske med rimelig frist, så branchen kan nå at tilpasse sig til afgifterne. Dette ses imødeset ved foreslåede ikrafttrædelsesdato pr. 1. januar 2017. Udvalget finder det samtidig hensigtsmæssigt, at en samlet fiskeripolitik formuleres snarest muligt, så bl.a. afgifter indenfor fiskeriet kan indgå i det samlede billede af fiskeripolitikken. Herved kunne man efterleve Skatte- og Velfærdskommissionens udmelding om, at en effektiv udnyttelse af naturressourcerne kræver, at der gennemføres en velovervejede regulering.

Det fremgår af Skatte- og Velfærdskommissionens betænkning (s. 57), at ressourceafgifterne er karakteriseret ved, at provenuerne er behæftet med meget stor usikkerhed. Videre skriver Kommissionen, at kun på fiskeriområdet er der rimelig klarhed over handlemuligheder og finansielle konsekvenser for det offentlige. Det var også Kommissionens vurdering i marts måned 2011, at der på fiskeriområdet er gode muligheder for inden for et par år at opkræve flere ressourceafgifter. I sin betænkning (s. 412), skriver Kommissionen, at ressourcerenten, i det omfang den tilfalder det offentlige i form af ressourceafgifter, sikres et provenu til finansieringen af velfærdssamfundet.

Den daværende Naalakkersuisoq for Finanser udgav i september måned 2011 ”Redegørelse om opfølgning på Skatte- og Velfærdskommissionens betænkning”. Desværre er der ikke i denne redegørelse sket en nærmere opfølgning på spørgsmålet omkring ressourcerenten. I sin betænkning noterer Skatte- og Velfærdskommissionen sig, at Fiskerikommissionen (2009), ikke fremkommer med klare anbefalinger om, hvorvidt og med anvendelse af hvilke instrumenter, der kunne opkræves ressourceafgifter, og at løsning af dette spørgsmål derfor er en politisk opgave.

Politisk Økonomisk beretning 2016 - holdbarheds- og vækstplan – foreligger endnu ikke, men Politisk Økonomisk beretning 2014 og 2015 indeholder afsnit om fiskeriet. I begge beretninger angiver Naalakkersuisut, som overordnede mål med fiskeriet, størst muligt samfundsøkonomisk udbytte af fiskeriet på et bæredygtigt grundlag.

I Politisk-Økonomisk Beretning 2014 kom Naalakkersuisut ind på, at udnyttelsen af hele fiskeriressourcen skal på sigt kunne afgiftsbelægges via en generel ressourcerentemodell senest fra 1. januar 2016.

I beretningen for 2015 kommer Naalakkersuisut ind på en workshop i Island i januar 2015 om fiskeriafgifter. Af beretningen fremgår følgende:

”Workshoppen konkluderede, at der kun bør udvikles fiskeriafgiftssystemer ud fra data, der er tilgængelige eller nemme at indhente. Ligeledes bør et fiskeriafgiftssystem være simpelt, gennemsigtigt og forståeligt for både det offentlige og for fiskerierhvervet. Det skal desuden være nemt at administrere. Endvidere konkluderede workshoppen, at det vil være optimalt at indføre et fiskeriafgiftssystem i flere dele. Dette kunne eksempelvis være et system, bestående dels af en fast lav kroneafgift, dels procentmæssig afgift, der varierer med omstætning eller overskud. På denne måde ville systemet formindske store variationer i afgiftsprovenuet.”

Udvalget skal anmode Naalakkersuisut om under 2. behandling af nærværende forslag, at svare på hvor langt Naalakkersuisut er nået med dette arbejde.

5. Forslagets økonomiske konsekvenser

Udvalget finder på det foreliggende grundlag ikke anledning til at anlægge en anden vurdering end det i forslaget fremførte.

6. Udvalgets indstilling

Et flertal i Finans- og Skatteudvalget bestående af repræsentanterne for Siumut, Demokraterne og Atassut skal fremkomme med følgende flertalsudtalelse:

Et flertal i Finans- og Skatteudvalget bestående af repræsentanterne for Siumut, Demokraterne og Atassut indstiller på denne baggrund forslaget til vedtagelse af Inatsisartut.

Et mindretal i Finans- og Skatteudvalget bestående af repræsentanterne for Inuit Ataqatigiit skal fremkomme med følgende mindretalsudtalelse:

Inuit Ataqatigiit skal gennem denne mindretalsudtalelse understrege, at vi er imod forslaget. Vi er imod, da vi mener, at forslaget er til skade for landets mulighed for økonomisk vækst gennem fiskeriet og landets målsætninger indenfor udvikling af fiskeriet. Fiskerne er tilbageholdende med at foretage pelagisk fiskeri og anskaffelse af fartøjer, derved vil koalitionen fastholde landets afhængighed af andre udefra.

Såfremt landets fiskere gennem et godt fiskeri og udvikling og uden at sætte lid til andre udefra allerede havde anskaffet deres egne fartøjer kunne vil principielt støtte indførelse af afgifter på fisk. Inuit Ataqatigiit mener, at denne forhøjelse af afgifterne på fisk uden gennemførelse af udvikling på området udelukker erhvervsfiskeres og virksomhedernes fremtidige videreudviklingsmuligheder.

Naalakkersuisuts udarbejdelse af de påtænkte afgifter anses for rodet. Vi anser det som alvorligt, at Naalakkersuisut har ”snigløbet” rederier og andre parter ved at gennemføre hvad der kan anses som skinforhandlinger. Gennem denne udtalelse vil vi benytte lejligheden til at henvise til skrivelse fra de relevante parter indenfor fiskeri, der har deltaget i forhandlingerne og som føler sig snigløbet.

Der er ikke sket opfølgning på landets og befolkningens målsætninger om erhvervs- og økonomiskudvikling. Vores mulighed for at opnå indtjening og borgernes mulighed for selv at forsørge sig ved fiskeri forhales ved den tiltænkte indførelse af afgifter på fisk. Man har således valgt at forskønne tallene i landskassen, fremfor etablering nye arbejdspladser og flere midler til velfærd. Udover den evige afhængighed af udefrakommende forsørgelse betyder forhøjelsen af afgifter på fisk endvidere at midlerne sendes ud af landet.

Inuit Ataqatigiit anser ikke denne styreform for støtteværdigt. Med de fremlagte begrundelser indstiller vi hermed forslaget til forkastelse.

Et mindretal i Finans- og Skatteudvalget bestående af repræsentanterne for Inuit Ataqatigiit indstiller på denne baggrund forslaget til forkastelse.

Med disse bemærkninger og med den i betænkningen anførte forståelse skal udvalget overgive forslaget til 2. behandling.

Jens Immanuelson,
formand

Aqqaluaq B. Egede,
næstformand

Steen Lynge

Jess Svane

Tillie Martinussen

Peter Olsen

Sara Olsvig